

«Гіркий полин сивіє в межах...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Гіркий полин сивіє в межах,
На гонах — жито, пшениці.
Війна...
Хліба лягли в пожежах.
Лиш полини, мов ті бійці,
Стоять в обпалених одежах,
При них — бездомні горобці.
Коли фашисти гнали бранок
Із України за Волинь,
З них кожна брала наостанок
Не цвіт троянди, а полин.
Чи гіркотою був він рідний,
Мов їхня доля, —
Хто те зна?..
Та в кожної — пучечок срібний,
Немов дівоча таїна.
У чім та загадка полинна —
Бадилля в жовтій сивині?..
Солодке — в спомині хвилинке,
Гірке — у пам'яті на дні.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/hirkyi_polyn_syviie_v_mezhakh